

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:
Egy évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Éveszedre 1 ft 60 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.
Előfizetési csepp a kiadónálantól lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetési díjak:
Öt hasznos példót 5 kr. Bélyeg minden betűtáblánál 30 kr.
Nyilatkozat garandora 30 kr. — Nagyobb és többes példák díjazása
különböztetett. — Bel- és külföldi hirdetések számára
hirdetési díjakat elfogad. Nagy Károly hirdetés-közlő
irodája Budapest, Magyarországon, 8. szm.

A lap szellemi részére a a nyilatkozat vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőség küldendő.

Kiadónálantól, reklámok, és hirdetések
a kiadónálantól.

Istóczyizmus.

Ismét egy kártékony rovar polgári életünk vetemény-kertjében; ismét egy hóborthó, a ki nem méltó ugyan arra, hogy egy Cervantes vegye tolla alá, de nálunk, hol még sok a nyers anyag, máris annyi port vert fel, hogy ez igénytelen sorok nem látszanak feleslegeseknek az új don Quichotto által terjesztett dogma szellőztetésére.

Istóczy azt mondja, hogy van Magyarországban egy népfaj, — a zsidó — mely a születésével beleoltott vérnél, évezredek óta ápolott vallásainál és moráltól különböző önzeteljes zsákmányzomjájánál fogva, melylyel ész, furfang és szívós kitartás párosul, nem csak veszélyes a magyar polgári társadalomra és az ez által képviselt keresztény-világra nézve, de oly elhatalmazott rákfenéjévé is vált már annak, hogy ezt minden módon el kell pusztítani, és ki kell irtani. Ha talán nem épen ezen szavakkal, de ezen értelemben lett a zsidóirtó dogma Istóczy ur bölcsessége által formulázva. Mi kinyilatkoztatjuk, hogy az Istóczy által bár túlzottan jelzett vonások egy részét a zsidóelemben magunk is meglevőnek találjuk, s így ezen elem századok nyomása alatt elkorcsult minőségében nem is bírja valami különös rokonszenvünket. De el nem ismerjük, hogy az javíthatlan volna; (hiszen máris annyi derék magyar hazafit és hasznos polgárt tisztelünk soraikból) el nem fogadjuk a recipét, mely szerint az orvoslás egyedüli módja a hazánkban meghonosított zsidóság elpusztításában állana. Ellenkezőleg: mi helyeseink ismerjük a Molnár Aladár országos képviselő által jelzett álláspontot, melynélfogva: feladata ugy a kormánynak és törvényhozásnak, mint a hazájuk érdekeit szívtükön viselő józan honpolgároknak nem kiutasítani és elpusztítani (ami, mert lehetetlen, magában is hiú, badar beszéd) hanem érintetlen hagyva vallásukat és vallásos szertartásait, melyek szerint ők istent imádják, magunkba olvasztani, a magyar állam hű és igaz fiává tenni a tőlünk még eddig kisebb nagyobb mértékben különbözők zsidó honlakókat. Hogy pedig ehhez most, a jogegyenlőség érvénybe lépésével, teljes jogunk van, ez tagadhatatlan; de nincs abban kétség, hogy a feladat megvalósításának igazságos és szükséges voltát zsidóvallású polgártársaink maguk be ne lássák. Azonban, ha méltányosak akarunk lenni, el kell ismernünk, hogy ezen művelet nem mintegy varázslással valósítható meg, de a törvény által biztosított jogegyenlőség következetes érvényesítésén kívül a társadalmi életnek évtizedek előkészítő munkáját igénybe vevő gyökeres átalakulása által jutatható csak kívánt eredményhez. Én részemről meg vagyok győződve, hogy a magyarnak nincs oka a zsidóelemben e honban lett meggyökeresedését nemzeti szerencsétlenségnek vagy épen veszélynek tartania; sőt ellenkezőleg: a zsidófaj saját érdekeinél fogva is utalva lévén az államhatalom birtokában levő

magyar nemzettel egy testő olvadni, ezen egybeolvadás által a magyar nemzet oly erős tényezővel gyarapodik, a melyet minden ma nemzetiségileg divergáló bennlakos elemek között hiába keresne. Aztán a zsidóság fölnyel bir egyéb bár nagyobb számú népfajok fölött vagyonossága, értelmisége és életmódja által is, a mi az ő érvényét az államélet tényezői sorában kubik-arányban növeli. Ily hatalmas factornal egyesülve, a magyar keztyűt dobhat ellenségeinek, s ha a rabbi-szeminarium, s a kormány által a zsidók oktatására és magyar szellemben nevelésére folyamathatba veendő intézkedések — a mi felől kételkednünk nem szabad, — életbe lépnek, jót állhatunk érte, hogy két-három évtized alatt ez a nevezet: zsidó már ki lesz küszöbölve a társadalom szórából, s lesz e helyett a mi egyedül méltó a joggal várható: a magyar honpolgár. Nem elkülönözködni és elzárkózni tehát a zsidóktól, vagy pláne — a mint az Istóczyak terveznek — talán Palestinába utaztatni őket (mintha ez oly könnyű dolog volna!) hanem egybeforradni velük, megnyerni őket hazánk és nemzetiségünk érdekeinek, s azon lenni, hogy a magyar tanuló ezen életmód fajtól, különösen az üzlet és kereskedelmén terén, ne hagyja magát kizsákmányolni, hanem lépjen ellene egyenfelekhez illő versenyre, ez és csakis ez lehet a feladat jól felfogott állami szempontból. S mivel hiszem, hogy zsidó polgártársaink 90 százaléka is ekként gondolkodik, adjanak ez érzelmetükről ahhoz a mit e részben már is örvendetesen tapasztalunk, minél több és minél meggyőzőbb életjelt, karolják fel iskolában, templomban és a házi tűzhelynél nemzeti nyelvünket, vessék el, ha úgy tetszik, (s ez, hogy bizonyítsák a teljes szakítást a nemzetietlen múlttal, nagyon kíváncsok volna) az idegen hangzású családi neveiket, úgy a mint ezt egy pár dicseretes példában már is tapasztalók, bizonyítsák be, hogy üzleteikben is sok keresztény firmán túl tevé, érvényre léptetik az állam hivatalos nyelvét; érintkezzenek velünk ne csak az adás-vevés körül, de a társadalmi és családi élet minden terén is; és higgyék el, hogy meg fog jönni az általuk oly hön várt messiás: vagyis a zsidónépnek az őt testvéri szeretettel keblére ölelő keresztény nemzetekkel egyenjogossága. Ugy legyen!

Sincerus.

Alispáni jelentés.

(A. hó 15-án tartott közigazgatási ülésen).

Tekintetes közigazgatási bizottság! A múlt 1879. évi közmunkaörvények egy közpénzügyi válsága, mint természetben kötelezett munkája lerovása, mint a hátralebél maradt összegeknek megállapítása tekintetéből a járási szolgabírákkal, a kir. építészeti hivatal képviselője, mint a megyei főpénztárnok és főszámvérvő közreműködése mellett a múlt hó 17 és 18-ik napján köztegenkénti lezámolást eszközölve, van szerencsém annak eredményét a következőkben tiszteltelttől jelen előterjeszteni:

A közpénzügyi válságra nézve:
a b.-gyarmati járási előirányozva volt 17749 frt 63 kr.
erre befizetett . . . 14349 frt 78 kr.
időközben leiratott . . . 86 frt 60 kr.
hátralebél maradt . . . 3363 frt 17 kr.

a szécsényi járás előirányozta volt . . . 8738 frt 55 kr.
tényleg befizetett . . . 6611 frt 20 kr.
hátralebél maradt . . . 2127 frt 35 kr.
a füleki járás előirányozta volt . . . 16777 frt 95 kr.
tényleg befizetett . . . 16671 frt 93 kr.
hátralebél maradt . . . 1006 frt 61 kr.
a losonci járás előirányozta volt . . . 17841 frt 20 kr.
tényleg befizetett . . . 16621 frt 93 kr.
hátralebél maradt . . . 119 frt 27 kr.
a sziraki járás előirányozta volt . . . 16740 frt 15 kr.
tényleg befizetett . . . 15631 frt 13 kr.
hátralebél maradt . . . 1219 frt 2 kr.

Ezen összegből a közigazgatási bizottság 853. sz. határozata folytán Lőrinczi község váltásából leirandó lenne 1046 frt 20 kr., minthogy azonban ezen összegből a nevezett község 415 frt 5 krt akkor már tényleg befizetett, — mely összeg neki visszatérítendő lesz — így részére még . . . 631 frt 45 kr.
levonandó lévén,

marad valódoság hátralebél . . . 677 frt 57 kr.
A rétsági járás előirányozta volt . . . 14679 frt 15 kr.
erre tényleg befizetett . . . 14085 frt 57 kr.
mint behajthatatlanigazolón leirandó hozatott . . . 375 frt 90 kr.
marad hátralebél . . . 217 frt 68 kr.

A rétsági járás kivételével a többi járással szolgabírái a be nem hajtható készpénzügyi váltás leírása iránti javaslatukat csak e hó 14-én terjesztve be, azoknak törőre iránt eddig intézkedés még nem történt. A természetben kötelezett közmunkaörvény lezámolásának eredménye a múlt 1879 és 1878 évekről a következő:

A b.-gyarmati járásban hátralebél maradt az 1879. évről ígás semmi, kézi 25 és fél napssám, 1878. évről ígás 12, kézi 45 napssám.

A szécsényi járásban hátralebél az 1879-ik évről ígás 51 és fél, kézi 112 nap, az 1878. évről 80 és fél ígás, kézi 351 és fél nap.

A füleki járás hátralebél 1879. évről ígás 36 és fél, kézi 196 nap, 1878. évről ígás 63 és egy harmad, kézi 123 nap.

A sziraki járás hátralebél 1879. évről ígás 4, kézi 171 és fél nap, 1878. évről semmi.

A nógrádi járásban sem az 1879, sem az 1878. évről hátralebél nem mutatkozik.

A losonci járás főszolgabírája betegsége végett a lezámolásban még nem jelenhetett, és vele eddig eszközölhető nem volt.

Az 1868—78 évtized alatt, részint természetbeli, részint váltási tartozásokból, eddig hátralebélként vesztett követelésekre nézve a járási szolgabírák oda utasítottak, hogy minden községben egyenkénti lezámolást eszközölve, a be nem hajthatóknak igazolandó összegek törőre hozatala iránti javaslatukat e hó utolsójig megtérve, a behajthatókat a lehetőleg az utolsójig alatt behajtani igyekezzenek, végül oda utasítottak, hogy a megyei szabály és végzés értelmében a folyó évre, az érvényesített tartandó lezámolás beosztási hatánapokat már most eleve megállapítván, azt hivatalomnál jelenték be.

Az ujonczosi előleges munkálatok, ha bár azoknak eszközölése igen rövid időköz volt köze, annak idejében minden sorozó járásban teljesen befejeztettek, sőt maga az ujonczállítás is Losoncon rendezett tanács városban és a losonci sorozó járásban máris befejeztetett. Losonci városa ugy ujoncz, mint póttartalékos illetéket teljesen kiállította, a losonci sorozó járás ujonczjuttatását szinte teljesen, sőt a póttartalékban is még 7 egyénet állított, de régi póttartaléki illetékében még 29 egyénnel hátralebél maradt.

A folyó évi ujonczjuttatás:
a b.-gyarmati sorozó járásban 76 ujoncz, 8 póttartalékos, a nógrádiiban 64 ujoncz, 6 póttartalékos, a szécsényiben 71 ujoncz, 7 póttartalékos, a szirakiiban 60 ujoncz, 6 póttartalékos, a losonciiban 113 ujoncz, 11 póttartalékos, a fülekiiben 85 ujoncz, 9 póttartalékos, Losonci város 11 ujoncz, 1 póttartalékos. Összesen tehát 480 ujoncz, 48 póttartalékosban állapított meg. A közigazgatás terén, habár az ujonczosi előmunkálatok a jóösszeírások egyidejűleg voltak eszközölendők, semmi oly esemény ni nem fordult, mely menetet gátolta volna elő nem fordult.

A személy és vagyonbiztonság a legközelebb elmúlt hóban is általában véve kielégítőnek mondható.

Maddach Károly,
alispán.

A b-gyarmati ipartársulat marczius havi ülése.

A b-gyarmati ipartársulat marczius havi ülését megőrtatott f. hó 14-én. Jelen voltak: Papp László elnöke alatt: Fröhlich Vilmos, Irányos József, Kommerell Gyula, Kovács Lajos, ifj. Nagy Gábor, Opocz Károly választmányi — Manóssy Alajos és Molnár József felügyelő-bizottsági tagok; továbbá Csery Pál megyénkbeli, vadkerti szűletésű, jelenleg szűlői látogatására hazérkezett műszakos, a párisi magyar egyeslet tagja, mint vendég; végre Milorán János ügyész és alulírt titkár.

21) A múlt havi ülés jegyzőkönyve felolvasatván, kifogástalanul elfogadott. 22) A felügyelőség jelentést tesz a társulat múlt évi számadásának felülvizsgálatáról; azt helyesnek találván a számadást felmentésre ajánlja. Tudomásul vétetvén, ezen számadás a felmentés megadását végezt a fensőbbi hatóságnak feltérjesztelni határozatott. 23) Előnk betörjesszi az 1880-ia évről készített költségvetési előirányzatát, mely szerint a bevétel 278 frt 50 kr., kiadás 67 frt, s így a pénzmaradvány 216 frt 50 kr. lenne. Ezen előirányzat elfogadott; s amennyiben a beirattai és tagsági díjakkal többen még hátrálékban vannak, tekintettel az iparos osztályra oly súlyosan nehezűdő jelenlegi nyomászti viszonyokra, határozatott: hogy az ügyek buzgó vezetéseiről már eddig is közelmorézt kivívott s a behajtásra néve önként ajánlkozott Fröhlich V. buzgó pénzárnok felkérését, hogy a fennnebbi idők tekintetbe vétele mellett a hátrálékokat bezedvén a pénztár tényleges állapotáról a legközelebbi ülésre jelentést terjesszen elő. 24) Felhozott, hogy a megyei munkákról hirdetett pályázatokra vonatkozó „Nógrádmegyei hírlap” a helybeli iparosok közül sokan nem olvassák, s így sokszor megtörténik, miszerint egyes vállalatok a szakértők mellőzésével többször nem szakértő vállalkozóknak is adnak át; s így a külföldben üzlesek után adódó helybeli iparosok tekintélyes jövedelmi forrástól elvonják; indítványoztatott: hogy a tavasszal tartandó megyei közgyűlés elé az ipartársulat azon kérelemmel járjalon, hogy ily pályázatok másolatát osztól-csere a helybeli ipartársulatoknak is egy-egy példányban megküldeni sziveskedjék. Elfogadott s e nemű kérvény intézésével az előnk titkárral együtt megbízott. 25) Titkár jelenti, hogy a múlt előbbi egy ruhasekrényi tervrajznak készítésére a pályázatot a megbízásához képest későtlén, csak egyetlen egy pályázó jelentkezett. Tekintve, városunkban ezen még sokkalan körülményt; továbbá hogy több iparos ezen pályázati határidő meghosszabbítását kérelmezte: a határidő f. hó 21-éig meghosszabbított. 26) Ezután a helybeli indítványozás, hogy az iparhaladás érdekében e nemű pályázatok jövőre az ipartársulat által is tételbeessenek, az ily célra gyűjtendő pénzalapozásról tekintetből a helyben létező működő társulat érdeműs elnöke Némethy Kálmán urat (félszín) ajánlja, hogy e célra a nyár folyamán egy szindarab előadását eszközölje sziveskedjék; elfogadott s egy átirattal, valamint Karlik J. és Manóssy A. tagok személyében küldöttségileg felkérteni határozatott. 27) Továbbá, hogy más társu-

latok példaként, így az alapszabályok értelmében is a társulatba eszentől tiszteltbeli tagok választásbaessanak: s hogy az ily választást a társulat már ez év folyamán meg is tehesse: e célra használandó díszokmány megtervezését indítványozza. Minnek folytán ily díszokmányok megtervezése végezt a titkár felkérlet. 28) Az iparielők gondnokág előnk jelenti, hogy több iparos tanács néla panaszát emelt avégből, melysért egy némely mesterek tanácsaikat a tan do különösen a rajzókra való járástól visszafartják. Ezen „egy némely mesterek” bolrányos s öket nem éppen szépen jellemző eljárását méltó indigatálval vére, jövőre néve mihezartás végezt a választmány határozottan kijelenti: hogy bármily iparagat úz tanácsok mindegyike, így az egyes tantárgyak, valamint a rajzókra látogatására kivétel nélkül a törvény és alapszabályokban kiszabott büntetés terbe alatt (mely úgy a munkaadó, miként a tanácsra egyaránt szól) szigorúan kötelezve van. 24) Bagynasky Illés romhányi kőfaragó mester Karlik J. tagtárs által magái az ipartársulatba felvételt kéri. Az egyeslet szabályokban foglalt kötelezettségek mellett a társulat tagján kifogástalanul felvettett. Záródekül a vendégkép jelenvolt és már előbből bemutatott és szívélyesen üdvözölt Csery Pál műszakos — s mint emlitők — a párisi magyar egyeslet tagjának az ülésen történt részvételéről — mint ki a fennnebb érintett pályázatok egyik bírálójul kértett fel, — előnk megköszövére, felkérte, hogy míg lithon idős, az egyesletet becses megjelenésével többször is szerencsétlense; mit az illető meg is igértvén, ezzel az ülés véget ért.

Közl: Chikán Miklós,
ipartárs. titkár.

A magyar országos segélyző nőegylet (veres kereszt) havi választmányi ülés jegyzőkönyvének kivonata.

1. pont. Felolvasatott mindenek előtt az egyeslet vedőnké Ő Felsége Erzsébet császárné és királyné legkegyelmesebb kézírata, melyben:

„A magyar országos segélyző nőegylet választmányának múlt évi december 15-én kelt jelentéséből megelégedéssel vette tudomásul azon buzgó tevékenységet, melyet a választmány az egyeslet szervezése körül kifejtett.

De midőn Ő Felsége a választmányának ebbeli jóakarattól törekvéseiről ószinte elismerését nyilvánítani kegyeskedik, nem mellőzheti hallgatással a közérdekeltség azon szerény mérvét, mely a főkegyeletk alakulásánál eddigelő jelentkezett, és sem Ő Felsége bizon táplált reményeinek, sem azon magasos feladat kötelességeinek meg nem felelt, melyet az egyeslet célul maga elő tűzött.

Mintfogó pedig az egyeslet jövőre működése fölött lent a főkegyeletk midőn terjedtebb alakulásától függ e bensűleg meg van Ő Felsége győződve, hogy a magyar korona országainak áldozatkész lakói az emberbaráti részvétel e nemű versenyében a szenvedett elemi csapások dacára sem fognak visszamaradni, — minthogy végre a főkegyeletk létesítése jelentékeny anyagi áldozatokkal nincsen is összekötve, a választ-

mányt egész bizalommal felhívja: hogy minden rendelkezésre álló eszközökkel a nagy közönséget az egyeslet hasznát előjárnak előmozdítására és a főkegyeletk alakítására körül előleges közreműködésre biztatani igyekezzék. Ő Felsége végzásaiban megégyeser melegen szívére köti a választmányának a szervezése loható aiettetését.

Az egyeslet választmánya Ő cs. és kir. Felsége legkegyelmesebb leiratát hódolatteljes tisztelettel fogadja és elhatározza, hogy:

1) ezen ülés jegyzőkönyvi kivonata a hírlapokban közbirre tétessék;

2) újabb 1000 aláírású iv bocsátassék ki oly formán, hogy a felszólításához a jelen jegyzőkönyv másolata csatolandó;

3) az iktatók teljes buzgalom kifejtésére és arra felkérésenek, hogy az alapszabályok 9 §-a értelmében mindonútt, a hol legalább is 6 rendes tagot nyertek az egyeslet részére, a főkegyeletket megalkossák.

4) Tekintetbe véve az idő előrehaladt voltát és azon körülményt, hogy a főkegyeletk leginkább csak most alakulnak és sok megyében a megyei és városi választmányok egyáltalában még meg sem alakultak; az átmeneti intézkedések f) pontjának azon határozata, hogy az első rendes közgyűlés f. évi március hóban tartandó meg, — a felsőbb jóváhagyást fenntartva — megváltoztatik s elhatározzatik, miszerint a főkegyeletk első rendes közgyűlést március 20-áig, a megyei és városi választmányok április 10-ig tartassék meg; az országos közgyűlés határozata pedig (az alapszabályok 37 §-a alapján) f. évi május hó 10-ére tűzessék ki.

2. pont. Gazda jelenti, hogy m. évi decem ber 31 ke óta, midőn az egyeslet 108 alapító, 152 10 frtos rendes és 1843 rendes tagot számított, a tagok száma mai napig 140 alapító, 181 10 frtos rendes és 4284 rendes tagra felszaporodott.

Örvendetes tudomásul vétetik oly megjegyzéssel, hogy midán remélhető a főkegyeletk elterjedése az ország minden községében, s az évi jelentéshez csatolándó kimutatásba az összes tagok névsora felveendő, figyelemreemnek az illetők, miként erre vonatkozó jelentéseiket legkésőbb f. évi április 20-ik napjáig küldjék be. — Gr. Zichy Sándorné s. k. előnk. Ösv. gr. Teleki Sándorné s. k. alelők. Ivánka Imre s. k. gazda, Ribáry József s. k. jegyző.

Kis Orszá 1880. március 15.

Tekintetes Szerkesztő úr! — Engedje meg hogy bocsas lapjában e lehetőleg rövidre szabott tudósításem is helyet foglalhasson —

Mi K.-Orszá község lakosai, kik megérnktől mind egykor, mind télen a Duna víz által elárlagtelve vagyunk, de kivált a teli jégzajlások alkalmával a mikor pósta közlekedésünk 8—10 napon át is föl akad; úgy szólna majdnem elfeledve élünk. — Azért bátor kodtam becses lapját igénybe venni, hogy némileg a t megye közönsége is megismerje helyzetünket. A f. évi hosszas télnek erős jége folytonos rettegésben tartotta községünk lakóit, s bár óráról fogva minden kielbélő munkasért a védgátak és jégtrók erősítésére fordítottunk, még is midőn a Duna jége megindult,

A nők duzzogásáról.*

Egykori arámat — mint es minden múltelt nép-nél szokás — angyalnak nevezem; mostani nőmet, ha haragazom rá, bukott angyalnak, ha azonban a házi időjárás derült, szárnya nyírt angyalnak nevezem. „Miert szárnya nyírt?” kérdőz Vilma, midőn először használtam e kifejezést. Zavarba jöttem, mert még nem tanultam meg a tettetést, még nem tudtam, hogy gyakran mily jó a házasságban a haragúság és hogy az igazság e fényerője nélkül a piros szemek még mennyivel gyakoribbak lennének. „Drága Vilám!” — mondtam, miközben biborajkaiba egy darabka csukrot tevém, mit nagyon szeret — kedves madárkám, nem kellene e boldogságomért remegnem, ha angyal szárnyaid nem lennének kisim megnyírtva? nem kellene félnem, hogy elröppennél? ... s fölreplnél az égbe, hol a te házá van — akarom igen poetikusan hozzá tenni Hanem az én jó feleségem nem engedé, hogy kibeszéljem magamat. „Félsz tehát, hogy hűtlenné lehetnél?” kérdé, de nem várt feleletre, hanem komoly arczot vet fel, száját lezárta s duzzogott. Hasztalan volt könyörgésem, fenyegetésem, beszédem, sőt halgatásom, ő csak tovább duzzogott. Erős lépekkal jártam a szobában föl s le; Engel mimikájában nincs mosdulat leírva, melyet a legnagyobb természetűséggel ne utánozzam volna: szoralem, gyűlölet, harag, düh, kétségbeesés; de az én jó Vilám azt se szűlt. Ez alkalommal tanultam a nők híres duzzogását ismereni s azóta többé el nem felejtém. A házinessáit nap

TÁRCZA.

Elmerengés.

Magam vagyok, azobán falán
Merengve állg tekintetem.
Beteg vagyok, beteg talán?
S a nép szűlt kéréstem.

As nem lehet, a míg e vér
Vigan pörög szívem körül.
Miert tehát levert kedély?
S a homlokom bubánát el...

Vagy — ugy? Lelekem feledni vágy,
De képtem a múltba száll.
S elandog az ott lágy
Szűlt csendes favalmál.

Midőn a kis senér dalát
Oly édesen elhallgatták,
Párjára ő míg ráállt —
Ketten válnak a halgatók.

Mellettem állt a barna lány
S bogár szemét rám veté,
Ez hó kezt, mely oly parány,
Emelte föl az ég felé.

„Kinek hatalmas végtelen
Figyél csavarrá lettem!
Ne lágy atyám ez élet —
Mit esküvén — ha megzögem.

Szerelmemért nem kincseket,
Viszonszerelmet kérek én,

S csak egy leszek boldog veled,
Szívedben azt ha fellelém.”

Koblenre jör, te égi lány!
A mit kívánok, fellellet ott.
Szerelmed drága fanyjűl
Éltetne új nap virradott.

S im esküvém: a míg e szív
Értel és dobogni fog,
Tied leszen szerelme, mit
Nemes szíved meghódított.

De ifjú volt a lányka még,
S az életet nem ismert;
Csupán szívet, mely lánggal ég,
Ha ifja jó s közeig felé.

Nem kérdesz, ki volt atyám?
Vagy öcsém ragyogtak-é?
Nevem szerint hangzása lám!
Drágább volt, mint a holtaké.

Azóta évek multak el,
S az ifjú lányka nagyra nőtt;
Szívet a góg foglalta el —
S megmérgezt e drága nőt.

Felédre rég az esküvén,
Gyönyörűsödött vidáman ál
Míg én bumot panaszom és
Ajkam buzgó imára kél:

Te szent atyám! kinek nevé
A hitesség bemocsolt,
Feléjted az ifjú lány bünt,
S kegyelmedet bocsásd le rá.

K. I.

*) Munkárány a szűlt „Börse fordítását” csalmá mátrébol.

mely két oldalról oly lezonyó erővel roantott községünk és határunkat, hogy dacára az erős jégőrök, költők és védőműveknek, azokat szét rombolva a Dunaparton álló házak előpartjait elsodorva, a házakat is csak igen gyorsulással őrizte meg az elpusztulástól; — mert a jég elvonulával tekintet nélkül csak körül határunkra, a partokat a sziget elején rok helyen két ölyvre sodorta el az erős jég, s a megáradt víz kilépve medréből szétdőlvén határbeli tölteinket, földjeink nagyobb részét eláraztatta, s vetéseink mai napig is víz alatt állanak.

Kis-Oroszi község népe bátran mondhatom megynkben azon községek sorába tartozott, kik munka és szorgalom után kevés szükségét szenvedték, kötelezettségeiknek miután által, mind a megye irányában pontosan meg feleltek, és végrehajtást nem ismerték; — fájdalom ma már nem így állunk! az utóbbi öt év csapásai, jégeső, szárazság és az évről évre vízadárok a földmivest osztályt teljesen tönkre tették; úgy, hogy nem lévén képesek a vető mag szerzésére, ott hagyva ekéjüket, naponeként számosan állanak be hajós legényeknek, hogy életüket föntarthatassák.

Mindeneket pedig azért soroltam elő becses lapjában, hogy volt idő, midőn a községünkre vetett kőmunka elengedésért folyamodtunk, a t. megye gyűlésén többen fölállottak kérelmünk ellen, holott (közönség a megye kegyes belátásának) kőmunkánkat a mult évben határunk erősítésére fordítottuk, még is mily tetemes a kár mit szenvedtünk! Ha látták volna azok, kik helyszíntek nem ismerik a télen és mult évben tett munkánkat, és néznék meg most, hogy mily lett az tére, bizony-bizony nem lenne fel-szólaló ellenünk senki. — Egyébként bízunk, hogy megyénk hatóságai és községünk szíjén fogja viselni ügyünket, és nem fogja tétlenül elnézni azt, hogy egy szorgalmas, rendezesről néptől lakott község, mely Nógrádmegyének a Dunától egyetlen községe, ma holnap elpusztulva semmivé téveszik; — mi küzdünk míg lehet s míg bírnunk bősz elemmel, de ha gyengék lennénk ellenállani, reméljük, hogy Nógrádmegye nem hagyja el falit!

Adják a magyarok Isten, hogy szavam ne legyen a pusztában kiáltónak szava! Isten velünk!

Belus Béla,
jegyző.

Hírek.

Hymen. Plathy Ferencz örvényeszéki jegyző úr kedves és szép leányával, Ida kisasszonnyal ma vált jeggyűrűt Hábn Sándor tári (Hontm.) körjegyző úr. — Pakay Ádám csesztvári birtokos és a b. gyarmati lakarék és "hitelintézet" pénztárnokának szüze és bájos Évi leányát a napokban vezette oltárhoz Belhási László horhi pusztai (Hontm.) birtokos úr.

Sorozás és az est megelőző felszólalási tárgyalások a f. évben megyénkben a következők sorrendben tartatik meg: a főleki jban Salgótarjánban március 31, április 4-ig; a sziraki jban Szirákban április 5-től április 9-ig; a nógrádi jban Rétságban április 11-től április 16-ig; a b. gyarmati jban április 17-től április 24-ig; a szécsényi jban április 25-től április 30-ig.

volt esküvő után, midőn boldogságom a rák térítő pontjára lépett. Drága Vilám dusszoghelyül eleinte csak egy székot bírt, aztán egy kukacot foglalt el, később dusszogh kamrába árkózott, míg végre gyakorlat által annyira vitte, hogy az egész házban dusszog.

Körölnéstem kisért egy az elméleti, mint a gyakorlati pszichológiában, metafizika, logika, anthropologia, empirikus pszichologia előttem nem egészen idegenek; de a nő dusszogs elméletével mostanig sem bírtam meg tisztába jönni. A kérdés, el nem vitatható alapelvet azonban, miket saját tapasztalásaimból vontam le, szívesen közlöm; Európa mai helyzetében tán nincsenek minden haszon nélkül. Állampapír-üzerek, vagy állampapír-üzerek (nem tudom, melyik irásmod a helyesebb) egymástól s másoktól most gyakran kérdik: mily vége lesz a Spanyolország ellen folyó háborúnak? Oh, irigylésre méltó tudatlanság! Csak ki nem nő, kétkedhetik, azonban minden férj biztosan tudja, hogy a francziák vesztetni fognak. A nők dusszogsága nem egyéb guerrilla-harczástól, mit a férfiak koncentrált hatalma ellen viselnek, harc, melyben mindig győznek. Mit használnak a ti nehéz tűzsergétek, ha szűnyog-szűnyog után csipdesi s dusszavarrja a kezeket, melyek a kancsókat rakják? Mit használnak nektek háromszor százszor jól följegyzett ok? A nők, mintha csak a gonoszszal szövetségnek volna, okhatlanok, egy sem hathat rajtuk keresztül. Legveszélyesebb fegyverük a száj, akár beszédre, akár hallgatásra használják azt. Ha beszédnek és sok eszék s türelmetet van, néha hallgatásra bírhatjátok; ha

A losoncai jban mint tudjuk még e hó 2-kától 6-ig Losoncson pedig márcz. 1-én tartott meg a sorozás. Ezen sorrend a következő alispáni határozattal adatott ki: „A Hadparancsnokság által, a folyó évi újoncz-állításra vonatkozólag bemutatott monet és működési tervezet e helyütt elfogadatlán, kellő tudomás, szabályszerű küzbirreléssel, annak értelmében kellő intézkedések megtétele végett a helyettes elnökökkel, az összes bizottsági tag urakkal, járási főszolgabírákkal, kiküldött fő és orvos urakkal közöltetni, valamint egy példányban a nagyműg m. kir. Honvédelmi minisztériumbos feltejesztetni, végre pedig a helybeli a lévai honvéd és a losoncai hadparancsnokságokkal kellő tájékoztatás végett közöltetni rendeltetik. Ez alkalomból utasítatnak a járási főszolgabírák, hogy a helyiségek beszerzése, az újonczok pontos megjelenése, az előjárókuk a kellő időbeni jelenléte, magánál az újonczosoknál a kellő rend fenntartatása aránt annál inkább erőlyesen intézkedjenek, hogy a had és honvéd parancsnokságok által évenként előadatni szokott panaszok ez utal mellőztessenek, s a minisztérium által majd minden újonczos után leérkezni szokott nehézsényeknek végre valahára gát vetessenek. M. a. d. a. c. h. Károly alispán.

Hontban a katona állítás már folyamatban van. A sorozó bizottság e hó végéig Ipolyágon működik.

A b. gyarmati ipartársulat f. hó 22-én tartott értekezleten bírálat alá vették azon háromtájú sífon tervek, melyek legjobbikára, I. arany tisztelet ki. Beérkezett csupán 2 tervezet (előg rossz, hogy a magokat jó asztalos iparosoknak hirdető megrovást érdemlő községet tanusítottak ezen ügyben). A tervezetek közül ez egyik 4 szavazattal 2 ellenében (Mánóssy Alajos szavazata érvénytelennek mondatott ki, mert M. A. a. két tervezetet egyenlőnek talált) nyerte el az egy aranyat, a másik tervezet dícséretreméltónak találtatott. A jelölés levelek felbontatván, kintt, hogy egy a pályanyertes, mint a dícséretre méltótt tervezet íj. Nagy Gábor ügyes kezéből került ki. Az egy aranyat Karlik János iparegyleti alelnök úr ajánlotta fel e célra.

Az Ipolyági lakarékpénztár igazgatósága f. hó 21-én tartott ülésében az ingatlanokra adandó kölcsönök kamatait április 1-től kezdve 8 százalóra lecsökkentette a betétek után pedig 4 1/2 és 8-át venni határozta. Ugyan ezen ülésén még egy fontos határozatot hozott, a mennyire eszentul az intézeti ügyvédjére ruházta kizárólag, bizonyos meghatározott méreket díjazás mellett a felek által igénybe veendő kölcsönök körüli összes ügykezelést. Jóllehet mindenki elismerte, hogy az igazgató választmány ezen intézkedése egy a részvény-társulat, mint a felek érdekében kívánatos, még is voltak egyes tagok, kik azt elfogadható árakkal elvileg nem helyeselve a monopolium nemének s a személyes szabadság, a szabad ügyvéd választási jog megszorításának kanonizálták.

Ipolyágon f. hó 21-én éjjel ismét hat pincze égett el.

Felhívás! Nógrádmegye gazdasági és erdészeti karához. Megalakulván a „Magyar korona területén működő gazdaságok és erdészek országos segély. és

nyugdíj egyesülete" e társból kifolyólag a losoncai kaszinó vendég fogadóban, folyó évi április hó 18-án délelőtti 10 órakor tartandó értekezletre van szerencsém pályatársaimmal tiszteltet meghívni. Az értekezlet tárgyai: 1. ször. A magyar gazdaságok és erdészek, országos segély és nyugdíj egyesülete által elfogadott és megteremtett „Segély-egyesületi” alapszabályok felolvasása. 2. ször. A segély egyesületbe belépni óhajto tagok felvétele, mi — csak személyes nyilatkozat illetőleg aláírás útján eszközölhető, — a csatlakozó évi tagdíj díjj lefizetése. 3. ször. A segély egyesület pártoló tagjait felkérendő földbirtokos urakkos szerkesztendő felhívás módosításról való határozás, vagy e célra kildetésig tagok választása. 4. ször. A nyugdíj alapszabályok módosítás iránti tanácskozások. 5. ször. Az elrúlhetetlennek vált „Vidéki kör” szervezete, a teendői meghatározása. stb. Mely utolsó pont nagyfóntosságú és a 2-ik pont érdekességével fogva, kérem tisztelt Kartársaimat a lehetőleg teljes számban megjelenni. Ság Ujjfalu 1880. márcz. 21. Fráff Ferencz, választ. tag.

Határozás. Turzó Adorján úr egyetlen kedves gyermekét a másfél éves kis Margitot az ég angyalái magokhoz szülték. F. hó 23-án temették el a szeretett gyermeket. Béke poraira!

Lőszemle. F. hó 24-én szeme alá vették a kincstári honvéd lovak B. Gyarmaton. A szemle bizottság Zalbrük alezredes elnöke alatt, nagyon szigorúan járt el. Tekintve a mult évi rossz és kevés takarányt, bizony nem csoda, hogy az elővezetett lovak csak egy kivétellel úgy néztek ki, mint a hét szék eszedék.

Losoncson e héten fejeztettek be a Tessedik elnöke által tartott kataszteri értekezletek, melyek nek tárgya fölött a tiszta jóvedelem állagának meg-alapítása és járszomként aránylagosítása volt. Az ülésen résztvettek Nógrád, Hont, Gömör és Zolyommegyék kataszteri tisztviselői.

As írásügy statisztikája megyénkben. A leg-utóbbi összeírás szerint van megyénkben összesen 10479 községlyre szoruló írásügy, ebből 3052 munkaképes, 7427 munkaképtelen. Ebből esik a b. gyarmati járára 820 munkaképes, 2250 munkaképtelen, összesen 3070; a főleki járára 108 mka, 784 mka, összesen 892; a losoncai járára 380 mka, 1764 mka, összesen 2144; a nógrádi jára 70 mka, 263 mka, összesen 343; a szécsényi jára 468 mka, 1419 mka, összesen 2887; a sziraki jára 196 mka, 947 mka, összesen 1143. A f. évi aratásig adóházasítást igénylők száma: 15712.

Három nap volt látható az égen f. hó 25-én reggeli 8 óra előtt. Amennyiben a nap, a körülötte levő felhőbe dőllyugot és északeletről vis. sáverődött, szivárvány féltérrel; ezek nyugatról pedig egy szíves lúd szép szivárványokkal. Ezen tücsöcs csak annyiban tesz kivételt, amennyiben két melléknapot képezett. Persze, a közönség sok dal hiedelm és mende mondára szolgáltatott okot.

Bővid hírek. A legfőbb itélőszék helyben hagyta a kir. tábla azon határozatát, mely a Pacsoly-Gusztáv és Iránka Oszkár közötti párbajt ügyben a vádát helyeselt rendelte el. — A b. gyarmati dalegyet a közből eső ünnepet márt az április 3-kára tervezett daljátékot néhány héttel későbbre halasztja. — A losoncai dalegyet március 15-két szűpen ünnepelte meg. Sajnos, hogy mi e napról semmit sem jegyezhetünk fel; a b. gyarmati ifjúság semmi életelt nem ad magáról. — A helybeli iparegylet megkezdett intézett Némethy Kálmán működővel társulati elnökök, hogy egy pályázati alap javára előadást rendezzen a dilettanszok által. — Nyilatkozatot tesznek körz és ügyeszen. kezelt „Losonc és Vidékben” Belagh Lajos, Bulyi János Sánta Zsigmond, Raabier Ferencz és Drankóc.

hetem, de sem az órát, sem a napot, mikor dusszogni megkezdett. Oly esendesen s lassanként engesztelődik ki, hogy nem lehet meghatározni, mikor hangzott el elő-gedatonságának utolsó hangja s egyszerre bent találom magamat megerokott boldogságomban, a nélkül hogy tudnám, miként jutottam belé. Egyszer megállottam nekem, hogy minden aszony egy tesz, kik ha csak esendően álló szíveket ismét felhúzzák, minden egész fal és negyed órát — mik fölött a mutató átmegy — titai engednek, míg nem a mutató a szereltem óráján áll meg. Így kell tenniük, hogy lelku óráját el ne rontassák.

Ha jó Vilám a paradicsomból, melyet számomra ő maga teremtet, órákra s napokra kidusszog, és csak saját bűnöm. Hízi alkotmányomat megmondhatatlanul s spanyol alkotmány hibájával ruhátam fel. Ném s én csak egy kamarárt képezünk s így kimaradhatlan, a mi ily esetekben mindig megtörténik: a demokratiai elv uralmat nyer az aristokratiai fölött. A nő sziv atbéli sokadalom — föltesek kék ég alatt, kedves virágcsokrok, illatos déli gyümölcsök, nyájás kolleim, szellem, élez, érzés; de csel, szeszélyek, állhatatlanság és hálátlanság is. Hol azonban a hízi örvényben bőszen két kamarára van elköltöztve, hol a férfi a felesébat s a nő az alsházat képezi, ott — mint egy bajor pair hasonlíthatlan népmen dalolta — a demokratia hullámai az aristokratia szikláján megtörnek, mely sziklára a trón van építve s a béke!

Lady Sándor.

- Pyromator: a kiadó-teljesítmények Kék Lampion B-Gyomator 1980